

Nykyaikainen Isänmaallisuus

Isänmaallisuus ja militarismi, ne sulavat nykyaikana yhteen kuin suutarin piki ja lanka. Isänmaallisuus kuvaillaan aivan sielulliseksi ihanteeksi ulkokullatuissa puheissa ja varsinkin kasvavalle nuorisolle koululaitoksissa. Mutta käytännöllisessä elämässä sillä voidaan peittää vaikka melkein minkälaista juonittelua ja saastaa — ja nykyaikana useissa tapauksissa varsin menestyksellisesti. Ryöstöt, murhat ja muut sellaiset useissa tapauksissa voidaan esittää siedettäväksi, vieläpä kunnioitustakin osaksensa saaviksi teoiksi, jos ne vaan osataan taidokkaasti pukea isänmaallisuuden valhevaippaan.

SUURTEN pääomien omistajat, joiden edut vaativat nykyaikaista militarismia, virallisesti esiintyvät aina kiihkoisänmaallisten kanssa samalla rintamalla, oikeastaan ovat niiden sieluna ja selkänä. Mutta epävirallisesti ja käytännöllisessä elämässä isänmaallisuus, sellaisena kuin sitä yritetään käsityksenä opettaa, saa niiltä potkun jos toisenkin. Kapitalistien isänmaallisuus on "liikkuvaa", sillä niiden isänmaa on aina siellä, missä pääomain sijoitus tuntuu varmimmalta ja tuottaa suurimman voiton; sanalla sanoen missä yliarvon riistolle soveltuvat edellytykset ovat ympäristöön nähden mahdollisimman hyvät.

Kapitalistien isänmaallisuus riippuu rahamasista ja niistä keinoista, joita käyttämällä tuota massia voidaan parhaiten palvella. Juuri nykyaika tarjoaa esimerkin toisensa jälkeen siitä kuinka kapitalistit ovat valmiita pakenemaan pääomineen isänmaastaan jos sitä uhkaa finanssitaloudelliset tai muut sellaiset vaikeudet.

Oikeaan isänmaalliseen mieleen kuuluvana pidetään sitä että jokaisen kansalaisen velvollisuus on parhaansa mukaan antaa apuaan milloin maata ja sen kansaa on uhkaamassa vihollinen tai muu vaara. Mutta kuinka voitaisiin kapitalisteilta vaatia tällaisen velvollisuuden täyttämistä, koska he juuri ovat niitä, jotka aiheuttavat "uhkaukset" yhtä hyvin kuin muutkin maan sisäiset "vaarat". Mitä hyötyä olisi rosvoamisesta kenellekään jos rosvoitut varat tai rikkaudet täytyisi palauttaa jälleen takaisin niille, joilta ne on rosvoettu!

Isänmaan puolustaminen nykyaikana, esimerkiksi tässä maassa, ei tarkoita yksinkertaisesti sitä että olisi tartuttava aseisiin pillien soudessa maahan hyökkääviä vihollisia vastaan. Eipä suinkaan! Viime vuosien, tai vaikka sanoisimme vuosikymmenien, aikana tämän maan työläisten on täytynyt ryhtyä puolustamaan "isänmaatansa" monissa ulkomaissa, Europassa ja aina kaukaisessa idässä ja Siperiassa saakka. Jos joku massiansa palveleva kapitalistinen ryhmä, tai vaikkapa yksilö, onnistuu jossain ulkomaalla hankkimaan joko suoranaisesti rosvoamalla

Jos kuudennelatoista vuosisadalla elänyt ja inkvisitionioikeudessa kuolemaan tuomittu Gallei, italialainen fyysikko, joka totesi maanpinnan muuttuvaisuuden, tulisi nyt maailmaan, niin hän voisi ihmeekseenä nähdä maanpallon muuttuneen "pistimiä kasvavaksi" militaristien laidunmaaksi.

tai muulla tavalla rikkauksia ja riistämismahdollisuuksia, niin niitä kaikkia täytyy suojella "henkeen ja vereen saakka" kaikkien kansalaisten, vaikka heille ei ole ruskeaa penniä siitä kaikesta hyötynä tuleva, vaan päinvastoin voivat menettää.

Tässä yhteydessä voisimme mainita, että muuttaman viime vuoden aikana Keski- ja Etelä-Amerikassakin tapahtuneista "kapinoista" ja "vallankumouksista" monet ovat olleet amerikalisten kapitalistien suunnittelemia ja — kustantamia, mikällä niiden alkuunpanemista koskevista kustannuksista tahdomme puhua. Tuonnottain eräs amerikalainen sotilas kirjoitti kertomuksen "indiaanisota pari vuotta sitten". Ker-

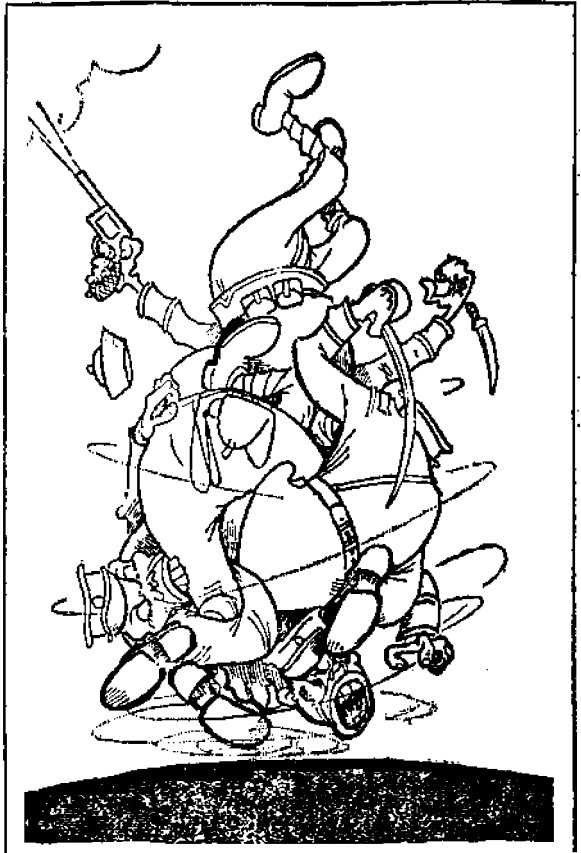
tomuksessa kuvaillaan niihin aikoihin Panamala tapahtuneita selkkauksia, joihin osallistui tuhansia amerikalaisia sotilaita, joita pidetään Keski-Amerikan alueilla suojelemissa amerikalaisen "henkeä ja omaisuutta". Kertomuksen juonesta kyllä pääsee sellaiseen käsitykseen, että amerikalaiset sotilaat joutuivat taistelemaan amerikalaisen lahjomia heimojoukkoja vastaan. Mutta se ei muuta asian luonnetta. Kysymyksessä joka tapauksessa molemmilla puolin oli kapitalistien edut. Lainaamme kertomuksesta muutamia kohtia, sillä ne kuvaavat sattuvasti, millä tavalla ja minkä tähden "kapinoita" nykyajan useinkin aikaan saadaan.

"Tämän kirjoittaja ja pari muuta 33:n jalkaväkirykmentin kersanttia istui aikaansa kuluttamassa aliupseerikasinon pokeripöydän ääressä, kun 'the first sergeant' — vääpeli Mike Lumert — ryntäsi sisään kädessään 'Panama Starin' tuorein numero. 'Laittakaapa kenttäpakkauksenne kuntoon, pojat', sanoi hän. 'Dairiessa on jälleen levotonta!'

"Pienintäkin tilaisuutta, joka keskeytti yksitoikkoisen rauhanaikaisen palveluksen, tervehdittiin mitä suurimmalla ilolla ja enemmän kuin innokkaasti hyökkäsimme mekin nyt sanomalehden lihavia otsikoita ahmimaan. Ensimmäisenä oli Panaman hallituksen virallinen julistus, jossa kehoitettiin asekontoisia Ciudad de Panaman miehliä ilmoittautumaan vapaaehtoisiksi armeijaan. San Blas-rannikolla olivat asiat aivan sekaisin. Indiaanit olivat yllättäneet erään Porvenirin lähistöllä sijaitsevan poliisiaseman ja teurastaneet koko sen miehistön, 40 miestä, mitä hirveimmällä tavalla. Sitäpaitsi olivat sotalsat 'punanahkat' polttaneet pari neekerikyliää ja surmanneet niiden asujamat. Kapinan todellista syytä ei tiedetty, mutta oletettiin sen johdun indiaanien ja neekerien kesken vallinneesta ikuisesta vihamielisyydestä.

"Seuraava päivä toi tuoreempia uutisia. Saunottiin koko kahinan takana olevan erään valkoisen miehen — new-yorkilaisen professori Marshin. Ainakin pakolaiset kertoivat, että professori Marsh oli yhdessä erään heimopäällikön kanssa, jolla oli melkein eurooppalainen nimi Coleman, antanut julistuksen, jossa selitettiin, että San-Blas-alue tästä lähtien on riippumaton Panamasta. Marsh oli myös kuuleman mukaan yllyttänyt indiaanit ensimmäiseksi tuhoamaan paikallisen neekeripoliisiaseman. Tarinoita oli enemmänkin, mutta ne vaikuttivat mielestämme liian amerikalaisilta.

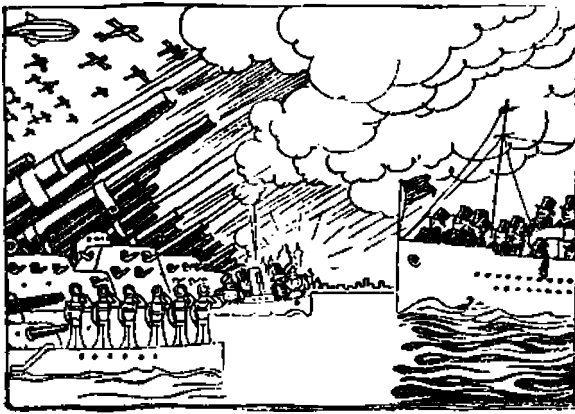
"San Blasiksi kutsutaan erästä Darien ranta-kaistaletta. Se on viljein ja raivaamaton alue koko Panamassa. Kaikki rannikolta hieman kauempana sijaitsevat osat ovat suorastaan tuntematonta seutua. San Blasin indiaaniheimo on erikoisen sotalista, ja he ovat laatineet kirjoittamattoman lain, jonka mukaan yksikään val-

Mantsuriassa näyttää punoutuneen sellainen solmu, jonka aukaisemisessa kysytään enempi älyä kuin näyttää kansainliitolla olleen.

koinen mies ei saa oleskella heidän alueellaan enempää kuin 24 tuntia. Ja valkoiset noudattavat tätä lakia uskollisesti, sillä ei ole hauska sikäläisiä 'päänahkametsästäjiä' turhan päiten suuttuttaa. Ymmärrettävistä syistä sijaitsevat siis kaikki paikkakunnan poliisiasematkin aivan rannikon läheisyydessä.

"Professori Marshin asenne asiaan nähden tuntuu ehkä sangen kummalliselta, mutta käy ymmärrettävämmäksi kun tiedämme, mistä syystä San Blas on jo niiltä ajoilta lähtien, jolloin espanjalaiset seudun valtasivat, ollut kuuluisa. San Blas on Keski-Amerikan rikkainta kultaa-alueetta, ja tuo keltainen, kallis metalli on katkeytynyt sisämaahan, ruohoavikoille asti. Kapinan varsinaisena syynä olivat siis todennäköisesti amerikalaiset kapitalisti-interessit. Alue tahdottiin saada amerikalaisen valvonnan alaiseksi, jotta sitten helposti päästäisiin käsiksi kultakenttiin. Professori Marsh oli ainoastaan bulvaani, ja indiaanit tahdotomia, tyhmiä välikappaleita. Professori oli alkuaan saapunut seudulle muka vain Darien alueen eläinmaailmaa elokuvaamaan. En tiedä, elokuvasiko hän myöskin Porvenirin poliisimetsästyksen, mutta olen varma siitä, että hän sillä kuvallaan olisi niit-

Aseistariisumiskonferenssista palaava valtuuskunta otetaan kunnianosoituksin vastaan. Amerikalaisessa aikakauslehdessä "Judge" ollut pilakuva, joka osoittaa, että amerikalaiset eivät kiinnitä kovin suurin toiveita ensi helmikuussa kokoontuvaan aseistariisumiskonferenssiin.

tänyt rahaa New Yorkin sensatiohaluisten keskuudessa. Lehdet kertoivat lisäksi, että chicagolainen rosvokuningas Al Capone olisi myös ollut hankkeen takana.

"Muuan englantilainen kenraali tapasi sanoa aina 'Germans to the front!', kun oli ratkaistava jokin vaikea tilanne boksarikapinan aikana Kiinassa. Tässä tapauksessa kuitenkin täytyi turvautua amerikalaisiin — Kanal Zoomissa oli visitoistatuhatta miestä meikäläisiä. Meidänkin rykmenttimme siis hälytettiin, ja yhdessä samaan prikaatiin kuuluvan 42:n rykmentin kanssa meidät lähetettiin Daireaan.

"Marshista emme sitten sotatoimien alkamisen jälkeen vähään aikaan kuulleet mitään. Hän oli nähtävästi jälleen innostunut elokuvaamaan. Mutta joitakin aikoja jälkeinpäin sukeltautui hän kuitenkin taas näkyviin — amerikalaisen hävittäjän 'Clevelandin' kannella keikaroiden . . . ja tietenkin oli 'pelkkä sattuma', että hävittäjä juuri sillä hetkellä oli rannikon edustalla merellä. Ja korkea heimopäällikkö Coleman oli professorin seurassa — tietenkin."

Kertomuksessa ei mainita jäivätkö indlaanit edelleenkin viettämään elämänsä — eloon jääneet nimittäin — kultaa sisältävillä alueilla. Se kuitenkin myönnetään, että taistelussa kaatui satoja panamalaisia ja uskottavasti myös amerikalaisia sotilaita huomattava määrä — ja yksinkertaisesti vain siksi, että muutamat kapitalistit halusivat anastaa itselleen rikkaita alueita. Täytyy olla erittäin "isänmaallinen" että amerikalaiset sotilaat ja sotalaivat komennetaan "pelastamaan" jostain Keski-Amerikan viidakosta. Tavallinen työläinen, niin isänmaallinen kuin hän volkin sielultaan olla, joutuu kuitenkin kuolemaan — valkkapa nälkään — ennenkuin hänen tähtensä edes sairaalavaunua liikutetaan, jos nimittäin hän ei tee mitään sellais-

ta mitä nykyaikana tavallisiin ihmisiin nähden pidetään rikoksena.

Nykyaikainen isänmaallisuus tarkoittaa ensimmäiseksi ja viimeiseksi kapitalistiluokan, hallitsevan luokan, etujen ja oikeuksien puolustamista. Isänmaallisuudella ei ole mitään yhteyttä oikeuden ja rehellisyyden kanssa, tai jos sanosimme inhimillisyyden kanssa. Olettakaamme vain, että jos esimerkiksi edellä lainatuissa kertomuksen kohdissa mainittuun "seikkallusotaan" komennetuista sotilaista jotkut olisivat kieltäytyneet lähtemästä moislle retkelle, vaikka se kieltäytyminen nimittäin, inhimillisyyden kannalta katsottuna olisi ollut ei ainoastaan oikeutettua vaan myös velvollista, niin heidät olisi vangittu ja mahdollisesti tuomittu kuolemaan "kapinoimisesta ja isänmaansa pettämisestä."

Jos kerran voidaan väittää sellaista että jokaisen täytyy olla valmiina uhraamaan vaikka henkensäkin isänmaansa puolesta, niin miksi siis ei voida vaatia että tämä uhrautuvaisuus täytyy ulottua kaikkia vaaroja vastaan. Tällä kertaa uhkaa vakava vaara miljoonia tämänkin maan kansalaisia — oikeastaan se vaara näyttää muodostuvan yleiseksi. Tämä yleinen vaara ei kyllä nyt ilmaannu maahan hyökkäävän aseellisen vihollisen muodossa. Vaara uhkaa taloudellisena hätänä, lisääntyvinä vaikeuksina ja kasvavana puutteena ja kärsimyksinä suurille työläisjoukoille. Se hyökkää säälimättömästi kuin konsanaan aseellinen vainolainen. Työttömien taajoja, yhä eneneviä rivejä tämän julman vainolaisen iskut vaikeimmin lyövät. Monia kymmeniä tuhansia, niin miljoonia, jotka eivät voi saada työtä ja ansaita toimeentuloa, päättyy kurjuuteen ja nälkään. Aukeneva nälkäkuolemallekin vierailumahdollisuuksia.

Mutta mitä tekeekään maan hallitus ja "sivistynyt parhaisto"! Se kerjää muutamia miljoonia dollareita hyväntekeväisyyden nimessä ja antaa siellä ja täällä "kaalilla kasteltua" soppaa nälkäisille. Ei ole kiirettä järjestämään "liikekannalle" maan kaikkia käytettävissä olevia voimia — eikä sotaväkeä, paitsi elleivät nälkiintyneet uhkaa alkaa tekemään sitä mitä yhteiskunnan pitäisi tehdä — hankkimaan ruokaa ja toimeentulomahdollisuutta kaikille ihmisille.

Jos kerran isänmaallisuuden täytyy olla sellaista, että se palvelee vissiä luokkaa yhteiskunnassa, niin silloin ei ole mitään syytä eikä velvollisuutta vaatia sitä sellaisilta, joiden etuja ja oikeuksia se ei palvele. Työläisillä ei ole mitään syytä sallia luokkansa jäsenten, nuorten sen paremmin kuin vanhempienkaan, kannettavaksi kapitalistisen isänmaallisuuden velvollisuuksia. Mutta heillä on syytä ja velvollisuuttakin toimia siihen suuntaan, että koko ihmiskunnan isänmaassa saadaan oikeutta, leipää ja suojaa kaikille yhteiskunnan jäsenille.